

Knjiga proroka Daniela - Prvi broj

Ulaj i Hidekel

Jeff Pippenger

2023-11-21

„Propovjednici i narod izjavljivali su da su proročanstva Daniela i Otkrivenja neshvatljiva otajstva. No Krist je svoje učenike uputio na riječi proroka Daniela glede događaja koji su se trebali zbiti u njihovo vrijeme te je rekao: ‘Tko čita, neka razumije.’ Matej 24:15. A tvrdnja da je Otkrivenje otajstvo koje se ne može razumjeti proturječi samom naslovu te knjige: ‘Otkrivenje Isusa Krista, koje mu daje Bog da pokaže svojim slugama što se ima uskoro zbiti.... Blažen onaj koji čita i oni koji slušaju riječi ovoga proroštva i drže što je u njemu napisano; jer vrijeme je blizu.’ Otkrivenje 1:1–3.“

„Kaže prorok: ‘Blago onomu koji čita’ — ima onih koji neće čitati; blagoslov nije za njih. ‘I onima koji slušaju’ — ima i takvih koji odbijaju slušati bilo što o proročanstvima; blagoslov nije za taj stalež. ‘I drže što je u njoj napisano’ — mnogi odbijaju poslušati upozorenja i upute sadržane u Otkrivenju. Nitko od njih ne može prisvajati obećani blagoslov. Svi koji ismijavaju teme proroštva i rugaju se simbolima koji su ovdje svečano dani, svi koji odbijaju popraviti svoj život i pripremiti se za dolazak Sina Čovječjega, ostat će bez blagoslova.“

„S obzirom na svjedočanstvo Nadahnuća, kako se ljudi usuđuju učiti da je Otkrivenje tajna, izvan dosega ljudskog razumijevanja? To je otkrivena tajna, otvorena knjiga. Proučavanje Otkrivenja usmjerava um na Danielova proročanstva, a oboje iznose najvažniju pouku, koju je Bog dao ljudima, o događajima koji će se zbiti pri završetku povijesti ovoga svijeta.“ Velika borba, 340.

„Proučavanje Otkrivenja usmjerava um na Danielova proročanstva.“ Neke osobe vide proročanstvo samo unutar knjige proroka Daniela. No Daniel iznosi dvije linije istine, a istine koje predstavljaju njegova proročanstva nalaze se u posljednjih šest poglavlja njegove knjige. Prvih šest poglavlja iznose slikovito prikazano proročanstvo koje, uglavnom, još uvijek nije prepoznato. Prije nego što razmotrimo prvih šest poglavlja Daniela, objasniti ćemo zašto su u posljednjih šest poglavlja Daniela zapravo predstavljena samo dva proročanstva. Sestra White ukazuje na ta dva proročanstva upućujući na dvije velike rijeke Šineara. Kada prihvatimo simboliku koju ona iznosi, nalazimo ključ da u posljednjih šest poglavlja Daniela vidimo dva, i samo dva, proročanstva.

„Svjetlo koje je Daniel primio od Boga dano je osobito za ove posljednje dane. Viđenja koja je vidio na obalama Ulajja i Hiddekelja, velikih rijeka Šinara, sada su u procesu ispunjenja, i svi prореčeni događaji uskoro će se zbiti.“ Testimonies to Ministers, 112.

Viđenje iz osmoga poglavlja bilo je dano kraj rijeke Ulaj.

Treće godine kraljevanja kralja Baltazara ukaza mi se viđenje, meni, Danielu, nakon onoga koje mi se ukazalo prije. I vidjeh u viđenju; i dogodi se, kad vidjeh, da bijah u Šušanu, u palači, koja je u pokrajini Elamu; i vidjeh u viđenju, i bijah kraj rijeke Ulaja. Daniel 8,1. 2.

Kada smo uzeli odlomak iz Svjedočanstava za propovjednike, u kojem se sestra White pozvala na „Ulai i Hiddekel” i nazvala ih „velikim rijekama Šinara”, izdvajali smo taj odlomak iz jednoga od najvažnijih komentara o proučavanju knjiga Daniela i Otkrivenja u spisima sestre White. U tom odlomku ona izjavljuje: „Postoji potreba za mnogo pomnijim proučavanjem Božje riječi; osobitu pozornost valja posvetiti Danielu i Otkrivenju kao nikada prije u povijesti našega djela.”

Ako pomno proučimo prva dva retka koja smo upravo naveli iz osmog poglavlja Daniela, ona pružaju dva unutarnja svjedočanstva o činjenici koja se često previđa. Daniel kaže: „treće godine“ Belšazara „ukaza mi se viđenje“. Zatim dodaje: „poslije onoga koje mi se prije ukazalo“. Ovaj se redak može razumjeti na dva načina, i svaki od njih vodi do istoga zaključka.

Anđeo Gabriel bio je onaj koji je Danielu donio proročansku svjetlost, kao što je činio sa svim prorocima, jer je zamijenio Sotonu kao nebeskog nositelja svjetlosti. To znači da je svako proročansko pravilo koje se nalazi u Svetome pismu bilo vođeno od Gabriela. Bez obzira na to je li Daniel to razumio ili ne, u prvom retku osmoga poglavlja on ne samo da prepoznaje važno proročansko opažanje, nego u tom retku iznosi i dva svjedoka toga važnog proročanskog opažanja. Ono što je Daniel zabilježio u prvom retku jest da je primio viđenje prije viđenja koje je primio kraj rijeke Ulaj. Viđenje kraj rijeke Ulaj došlo je treće godine Belšazarove vladavine. Viđenje prije viđenja kraj rijeke Ulaj došlo je prve godine Belšazarove vladavine.

Prve godine Baltazara, kralja babilonskoga, Daniel usni san i viđenja glave svoje na postelji svojoj; potom zapisa san i izloži sažetak događaja. Daniel 7,1.

U prvom retku osmog poglavlja Daniel pokazuje da je i on imao viđenje prve godine Belšazara, jer kaže: „poslije onoga koje mi se prije pokazalo.“ Je li se viđenje uz Ulaj pojavilo nakon viđenja iz prve godine Belšazarove, ili se viđenje pojavilo nakon prvoga od dvaju usporednih viđenja? Oba su odgovora točna. Viđenje rijeke Ulaj isto je viđenje kao i viđenje iz sedmoga poglavlja. Gabriel primjenjuje proročko načelo „ponovi i proširi“, a istodobno i pravilo da se na svjedočanstvu dvojice utvrđuje stvar. Oba viđenja govore o kraljevstvima biblijskog proroštva.

Viđenje iz sedmog poglavlja prikazuje ta kraljevstva kao grabežljive zvijeri, naglašavajući ih tako i predstavljajući ih u okviru njihove građanske vlasti. Viđenje iz osmog poglavlja prikazuje ta ista kraljevstva simbolima iz Božje svetišne službe, premda je svaki od simbola svetišne službe namjerno izopačen kako bi predstavljao krivotvoreno bogoslužje. Daniel 8 prikazuje ista kraljevstva kao i viđenje iz sedmog poglavlja, ali ta kraljevstva smješta u njihov vjerski okvir.

Viđenje na Ulaju u osmom poglavlju Daniela ponavlja i proširuje viđenje iz sedmog poglavlja. Sedmo poglavlje prepoznaje građanski vid kraljevstava biblijskog proročanstva, a osmo poglavlje prepoznaje vjerski vid kraljevstava biblijskog proročanstva. Kada se to prepozna, tada se može razumjeti da su sedmo i osmo poglavlje isto viđenje. Deveto je poglavlje ono u kojem Gabriel dolazi dati objašnjenje vremenskog elementa u viđenju iz osmog poglavlja. Stoga viđenje na Ulaju predstavlja sedmo, osmo i deveto poglavlje knjige Daniela. Rijeka Hiddekel potom se uvodi u desetom poglavlju.

Treće godine perzijskoga kralja Kira objavljena je riječ Danielu, koji se zvao Baltazar; i riječ bijaše istinita, ali vrijeme određeno bijaše dugo; i on razumje riječ i steče razumijevanje viđenja. U one dane ja, Daniel, tugovah puna tri tjedna. Ugodnoga kruha ne jedoh, niti meso ni vino uđe u moja usta, niti se uopće pomazah, dok se ne navršišu puna tri tjedna. A dvadeset i četvrtoga dana prvoga mjeseca, dok bijah kraj velike rijeke, to jest Hiddekel. Daniel 10:1–4.

Viđenje rijeke Hiddekel uvodi proročku povijest kralja sjevera. Ono započinje raspadom kraljevstva Aleksandra Velikoga, prepoznaje opadanje i porast sljedeće povijesti u kojoj na koncu jedina dva protivnika preostala iz raspada nekadašnjega kraljevstva Aleksandra Velikoga jesu doslovni južni kralj nasuprot doslovnom sjevernom kralju. Naposljetku dolazi do povijesti papinstva, koje tada postaje duhovni kralj sjevera, koji na kraju jedanaestoga poglavlja dolazi svojemu svršetku, Mihael ustaje i ljudsko vrijeme kušnje završava. Jednostavan pregled jest da je viđenje rijeke Ulai unutarnje viđenje Božjega Svetišta i vojske, a rijeka Hiddekel vanjsko viđenje Božjega neprijatelja i Njegova naroda tijekom iste povijesti. Ono primjenjuje isto načelo koje se nalazi u sedam crkava i sedam pečata u Otkrivenju.

„Mnogi propovjednici ne ulažu nikakav trud da objasne Otkrivenje. Nazivaju ga knjigom koju nije korisno proučavati. Smatraju je zapečaćenom knjigom, jer sadržava zapis slika i simbola. No samo ime koje joj je dano, ‘Otkrivenje’, opovrgava tu pretpostavku. Otkrivenje jest zapečaćena knjiga, ali je ujedno i otvorena knjiga. Ono bilježi čudesne događaje koji se trebaju zbiti u posljednjim danima povijesti ove zemlje. Učenja ove knjige određena su, a ne mistična i nerazumljiva. U njoj se nastavlja ista proročka linija kao i u Danielu. Neka je proročanstva Bog ponovio, pokazujući time da im se mora pridati važnost. Gospodin ne ponavlja ono što nije od velike važnosti.” Manuscript Releases, sv. 8, 413.

Ista unutarnja i vanjska povijest koja je prikazana u knjizi proroka Daniela ponovno se preuzima u knjizi Otkrivenja. Osim proročkoga svjetla koje proizlazi iz ovih dvaju viđenja, tu je i potvrda metodologije biblijskoga tumačenja koju je usvojio William Miller, a potom i Future for America. Ispravno razmotrene, knjiga proroka Daniela, kao i knjiga Otkrivenja, apsolutni su rudnici zlata za potvrdu načela proročkoga tumačenja koja sama Biblija u sebi prepoznaje.

Ulaj, budući da je unutarnja tema, i Hidekel, budući da je vanjska, također predstavljaju dva proročanstva koja su trebala biti otpečaćena u „vrijeme svršetka“. Ulaj je bio otpečaćen u „vrijeme svršetka“ 1798. godine, a Hidekel je bio otpečaćen u „vrijeme svršetka“ 1989. godine, kada su, kao što je opisano u Danielu jedanaestom poglavlju, četrdesetom retku, zemlje koje predstavljaju bivši Sovjetski Savez bile pometene od papinstva i Sjedinjenih Država.

Kada se ove činjenice prepoznaju, tada se također može prepoznati da su ta dva viđenja zapravo jedno viđenje, isto kao što proročka povijest sedam crkava i sedam pečata predstavlja istu proročku povijest. Ta dva viđenja tada postaju sredstvo koje je Gospodin upotrijebio u prošlom pokretu prvoga anđela i koje će Gospodin upotrijebiti u sadašnjem i budućem pokretu trećega anđela, kako bi proizveo proces kušnje kako je izložen u dvanaestom poglavlju Daniela, u devetom i desetom retku.

I on reče: Idi svojim putem, Daniele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti, ubijeliti i biti okušani; a bezbožni će bezbožno činiti; i nijedan od bezbožnih neće razumjeti, ali će razumni razumjeti. Daniel 12,9.10.

Kao primjer otpečaćivanja Hiddekela 1989. godine, razmotrite što je nadahnuće reklo.

„U Otkrivenju se sve knjige Biblije susreću i završavaju. Ovdje je dopuna knjige proroka Daniela. Jedna je proročanstvo; druga je otkrivenje. Knjiga koja je bila zapečaćena nije Otkrivenje, nego onaj dio Danielova proročanstva koji se odnosi na posljednje dane. Anđeo je zapovjedio: ‘A ti, Danijele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka.’ Daniel 12,4.” Djela apostolska, 585.

I Ulaj i Hiddekel odnose se na posljednje dane, ali adventizam je bio spreman priznati samo to da je 1798. bila Danielova „vrijeme svršetka“, kada je njegova knjiga trebala biti otpečaćena. Ipak, dio proročanstva „koji se odnosi na posljednje dane“ točnije su posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja Daniela, jer ti redci završavaju time što Mihael ustaje kada se zatvara vrijeme ljudske kušnje.

Viđenje suda, kako je prepoznato u sedmom, osmom i devetom poglavlju Daniela, bilo je zapečaćeno sve do „vremena svršetka“ 1798. godine. Svjetlo (koje je proizvelo viđenje o Ulaju, koje je bilo otpečaćeno) bilo je objava otvaranja istražnoga suda, a ne završetka suda. Svjetlo koje je bilo otpečaćeno s viđenjem o Hiddekelu označuje završetak istražnoga suda, a to je također i odlomak u Danielu koji sadrži „dio proročanstva koji se odnosi na posljednje dane“.

Skidanje pečata 1798. godine najavilo je otvaranje istražnoga suda. Skidanje pečata 1989. godine najavilo je skori završetak istražnoga suda. Potpis Alfe i Omege lako se može vidjeti u Danielovoj knjizi, ali samo ako znate što je to i ako ste voljni tražiti ga.

Kad se vrijeme milosti završi u Danielu, jedanaestom poglavlju, četrdeset i petom retku, zabilježen je potpis Alfe i Omege. Početak Daniela točno prikazuje gdje on završava. Započinje doslovnim ratom između doslovnoga Babilona i doslovnoga Izraela, a doslovni Babilon odnosi pobjedu.

Treće godine kraljevanja Jojakima, kralja Judina, dođe Nabukodonozor, kralj babilonski, na Jeruzalem i opkoli ga. I Gospodin predade Jojakima, kralja Judina, u njegovu ruku, zajedno s dijelom posuđa iz doma Božjega; koje on odnese u zemlju Šinar, u dom svoga boga; i posuđe unese u riznicu svoga boga. Daniel 1,1.2.

U Danielu, jedanaestom poglavlju, u četrdeset i petom retku, duhovni rat između duhovnog Babilona, simboliziranog kao „kralj sjevera“, i duhovnog Izraela, predstavljenog kao „slavna sveta gora“, završava, a duhovni Izrael odnosi pobjedu nad duhovnim Babilonom.

I postaviti će šatore svoje palače između mora na slavnoj svetoj gori; ali doći će svome kraju, i nitko mu neće pomoći. I u to će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji stoji za sinove tvoga naroda; i nastat će vrijeme tjeskobe kakve nije bilo otkako postoji narod pa do toga vremena; i u to će vrijeme tvoj narod biti izbačen, svaki koji se nađe zapisan u knjizi. Daniel 11:45; 12:1.

Knjige Daniela i Otkrivenja jedna su knjiga:

„Knjige Daniela i Otkrivenja jedno su. Jedna je proroštvo, druga otkrivenje; jedna zapečaćena knjiga, druga otvorena knjiga. Ivan je čuo tajne koje su gromovi izgovorili, ali bilo mu je zapovijeđeno da ih ne zapiše.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svezak 7, 971.

Dvije knjige, koje su jedna knjiga, remek-djelo su proročke pouke anđela Gabriela. Pišem ovo posve svjestan da je ono što je Gabriel predao Danielu i Ivanu došlo od Isusa, koji je to primio od Oca. Nije mi namjera uzdizati Gabriela, nego uzdizati duboku objavu dokaza u objema knjigama o tome kako je Alfa i Omega osmislio proročka pravila biblijskog tumačenja koja su trebala biti predložena unutar tih dviju knjiga, ako smo voljni vidjeti.

Dopustite da vas podsjetim da, u ovome trenutku, moja svrha i nakana nisu iznijeti tumačenje dvaju proročanstava o rijekama Ulai i Hiddekel. Moja su svrha i nakana baviti se proročanstvima u prvih šest poglavlja Danielove knjige. Ja jednostavno iznosim tvrdnju da su knjige Daniela i Otkrivenja, možda, najdublje promišljeno ustrojene knjige u Riječi Božjoj. One iznose proročku poruku, a ujedno otkrivaju Božji karakter, dok također naznačuju sama pravila koja je nužno primijeniti ako bi čovjek htio razumjeti proročanstva, i također upoznati Onoga koji je proročanstva objavio.

Još jedan primjer duboke naravi tih knjiga jest Danielovo izlaganje o „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Proročanstvo o „sedam vremena” bilo je i jest „kamen spoticanja” za Božji narod, kako u drevnom Izraelu, tako i u mileritskom pokretu prvog anđela, a također i u sadašnjem i budućem pokretu trećeg anđela. „Kamen spoticanja”, prema jednostavnoj definiciji, jest nešto što ne vidite, premda je jasno prisutno. Stoga, kada jednom prepoznate „sedam vremena” u Danielovoj knjizi, vidite da je to ondje posve jasno, ali također vidite da je skriveno onima koji ne žele vidjeti.

Sakriti nešto dok je gramatički na otvorenom duboko je postignuće; to je nešto što ne bi moglo biti ugrađeno ni u jedan ljudski misteriozni roman. To je remek-djelo, jer je tu, očito svakome tko ne želi posrnuti, ali nemoguće za vidjeti onima koji ipak odluče posrnuti. To je, tako reći, „skriveno naočigled”. To se postiže spojem ljudskoga i Božanskoga.

To tvrdim jer nas na ovome mjestu želim podsjetiti da unutar adventizma, barem od objavljivanja knjige Questions on Doctrine 1957. godine, postoji katoličko učenje, te da je ono također podiglo svoju nepravednu glavu unutar ovoga pokreta sadašnje istine, Future for America. Zamisao je da Krist pri utjelovljenju nije uzeo tijelo koje je naslijedio od Marije. Naravno, oni koji zastupaju to učenje ne izražavaju ga na taj način, ali ipak upravo to naučavaju. Nazivam ga katoličkim učenjem, jer je pretpostavka da je Kristovo tijelo bilo jednako čisto kao Adamovo tijelo prije nego što je sagriješio, upravo ona sotonska logika kojom se služi Katolička crkva u svome učenju o takozvanom „bezgrješnom začecu”. A ako vam je pogansko učenje o „bezgrješnom začecu” nepoznato, ono naučava da je Kristovo tijelo bilo nadnaravno načinjeno kao što je bila Adamova niža narav prije nego što su on i Eva sagriješili, ili, kako se tvrdi, da je Krist imao Adamovu pretpadnu, bezgrešnu narav. Ono naučava da je i sama Marija čudesno primila tjelesnu nepalu narav Adama prije nego što je sagriješio, kako bi mogla biti savršena posuda za Duha Svetoga da utjelovi dijete Isusa u njezino savršeno tijelo.

Naravno, oni u adventizmu koji zastupaju posve isti zaključak u vezi s Isusovim tijelom ne ukazuju ni na kakva čudesa povezana s Marijom, ali izvrću odlomke sestre White i Biblije kako bi poučavali upravo isti katolički pojam. Zašto sam upravo skrenuo i udaljio se od rasprave o knjizi Daniela? Odgovorit ću na to.

Čudesna struktura i ustroj Daniela i Otkrivenja ostvareni su spojem ljudskoga i božanskoga. Isus je Riječ Božja, a Biblija je Riječ Božja. Isusova božanska i ljudska narav potpuno je prikazana u Bibliji. Riječi koje se u njoj nalaze božanske su i sadrže stvaralačku silu koja preobražava srca i umove. Te su riječi upravo ona ista sila koja je sve dovela u postojanje. No ljudi koje je Bog izabrao da budu Njegova oruđa u zapisivanju Biblije, svi su bili grešnici. Ljudski dio te jednadžbe predstavljen je palim ljudskim bićima. Biblija je spoj ljudskoga i božanskoga, a proroci su bili grešnici, kao što je to bilo svako Adamovo dijete. Krist nikada nije sagriješio mišlju, riječju ni djelom. Ali On je ipak uzeo Marijino tijelo nakon četiri tisuće godina degeneracije. Kad bi On doista bio uzeo nižu tjelesnu narav Adama prije nego što je Adam sagriješio, to bi zahtijevalo da svaki biblijski pisac također bude bez grijeha.

„Skrivenost naočigled“ „sedam vremena“ u knjizi proroka Daniela ostvarena je ne samo riječima koje je Daniel zapisao, nego i posredstvom palih ljudskih bića koja su prevela Bibliju kralja Jakova. Pala ljudska bića dvaput su dotaknula knjigu proroka Daniela, a ono što je time bilo ostvareno bilo bi nemoguće da ijedno ljudsko biće učini bez Božje božanske providonosne skrbi.

U sljedećem ćemo članku početi pokazivati kako su božanstvo i čovještvo „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest sakrili naočigled u Danielovoj knjizi, jer je Bog unaprijed znao, pa čak i odredio, da to bude kušajući „kamen spoticanja“ i za one u pokretu prvoga anđela, i za one u pokretu trećega anđela.

„Svjetlo koje je Daniel primio od Boga dano je osobito za ove posljednje dane. Viđenja koja je vidio na obalama Ulaja i Hiddekela, velikih rijeka Šinara, sada su u procesu ispunjenja, i svi prореčeni događaji uskoro će se zbiti.“ Testimonies to Ministers, 112.